

บันทึกลับ
ของ
มหาเศรษฐี
นิรนาม

ไม่มีใครรู้ว่าเขาเป็นใคร
แต่เขาวางแผนระบบที่คน
ทั้งประเทศเดินตาม

วชิรเศรษฐี

ผู้จัดทำ : ศักดิ์สุตา ฉันทเตยานนท์

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ห้ามทำซ้ำ คัดลอก ดัดแปลง เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

สารบัญ

บันทึกลับของมหาเศรษฐีนิรนาม

(สมุดที่ไม่มีชื่อเจ้าของ)

และไม่มีใครรู้ว่าทำไมมันถึงรอดจากการถูกเผาทิ้ง)

บทเปิดสมุด

(ไม่ควรเปิด แต่คุณเปิดแล้ว)

- คุณกำลังอ่านสิ่งที่เขาไม่ยอมให้ใครอ่าน
  - เขาไม่มีเพจ ไม่มีบริษัทในชื่อ แต่ทุกสิ่งในระบบเดินตามแผนเขา
  - ไม่มีคำสอน มีแค่ร่องรอยของคนที่ไม่ต้องการถูกจดจำ
-

บทที่เขาเรียกว่า "หน้าระบบสมอง"

(ส่วนที่เขาเขียนไว้ตอนกลางคืน หลังปิดโทรศัพท์)

1. ความรวยไม่ใช่เป้าหมาย มันเป็นผลของระบบที่ไม่ล้ม 5
2. เงินไม่มีค่าจริง มันแค่เปิดโปง “ความจริงในคน” 9
3. โลกมีคน 2 แบบ: คนเล่นเกม...กับคนออกแบบเกม 13
4. เขาเชื่อในสิ่งที่คนส่วนใหญ่ไม่กล้าแม้แต่จะคิด 17
5. ไม่มีเสียงไหนดังพอจะรบกวนเขาได้—นอกจากเสียงในหัวตัวเอง
..... 21
6. เขาเงียบกว่าใคร แต่รู้ทุกอย่างก่อนใครเสมอ 25

บทที่เขาไม่เคยให้ใครอ่าน

(เจอในสมุดเล่มที่ 4 หน้าถูกลบไปบางหน้า)

7. ไม่มีการเคลื่อนไหวใด...ที่ไม่มีระบบรองรับ 29
8. มี 3 สิ่งที่เขาเติมทุกปี—เหมือนการต่ออายุชีวิต 33

9. เขาสร้างรายได้แบบไหลเวียน โดยไม่ต้องยืนอยู่ตรงนั้น	37
10.หนี้ของเขาไม่ใช่ภาระ มันคือทรัพย์สินในคราบเงา.....	41
11.เขาไม่สะสมเงิน เขาสะสมแรงหมุนของมัน	45
12.ทุกบาทในมือเขามีหน้าที่ — ไม่มีใบนิ่ง	49

บทที่พบในซองจดหมายสีดำ

(ไม่มีชื่อผู้ส่ง ไม่มีลายนิ้วมือ)

13.เขาไม่เคยอวด แม้จะครอบครอง	53
14.เขาเป็นเจ้าของสิ่งที่ไม่มีใครรู้ว่าเขาเป็นเจ้าของ.....	57
15.ทุกบริษัทที่เขาควบคุม...ไม่มีชื่อเขาอยู่เลย	61
16.เขาไม่ยืมชื่อแบรนด์—เขาทำให้ชื่อกลายเป็นแบรนด์.....	65
17.ธุรกิจที่ทำเงินที่สุดของเขา...ไม่มีใครรู้ว่าคืออะไร	69
18.สิ่งที่คนเรียกว่า "โชคดี" เขาวางไว้ตั้งแต่เมื่อสามปีก่อน	73

บทที่อยู่ในกล่องไม้เก่าที่มีรอยไฟไหม้

(ข้างในมีสมุดที่เขียนด้วยหมึกจาง)

19.เขารู้จักคนสำคัญ แต่ไม่มีใครรู้จักเขา.....	77
20.เพื่อนของเขา...พูดน้อย แต่ทำให้โลกเปลี่ยน.....	81
21.เขาไม่มองหาโอกาส เขาทอใยให้โอกาสเดินเข้ามาเอง	85
22.พันธมิตรของเขาไม่ได้มีเครดิตสูง...แต่มีความคิดที่น่ากลัว	89
23.เขาไม่เคยเอ่ยปากขอ แต่ทุกคนอยากช่วยเขา.....	93
24.ความลับที่แชร์ให้ถูกคน...กลายเป็นอำนาจเหนือเงิน	97

บทสุดท้ายที่ยังเขียนไม่จบ

(หน้าที่เขาหยุดเขียนไว้ครึ่งประโยค ก่อนหายตัวไป)

25.เขาจดทุกอย่างไว้...21 ปี โดยไม่มีวันเว้น	101
26.เขาไม่ดูข่าว แต่รู้ทุกการเปลี่ยนแปลง	105
27.ถ้าเขาหายไป 1 ปี รายได้เขาจะเพิ่มขึ้น	109

28.เขาให้ก่อนเสมอ แต่ไม่มีวันให้จนตัวเองเสียศูนย์.....	113
29.เขาวางแผนตายไว้แล้ว—ตั้งแต่ก่อนใครจะคิดว่าเขารวย	117
30.เขาไม่ตั้งใจจะดัง...เขาตั้งใจจะ “อยู่รอดไปอีก 3 รุ่น”	122

บทส่งท้ายที่คุณควรเจียบไว้

- ถ้าคุณอ่านถึงตรงนี้...แปลว่าคุณพร้อมจะไม่เหมือนเดิม
  - บันทึกนี้ไม่เคยตั้งใจถูกพิมพ์ซ้ำ
  - แต่ถ้ามันมาถึงมือคุณ—เขาอาจเลือกคุณโดยไม่รู้ตัว
-

บทเปิดสมุด

(ไม่ควรเปิด...แต่คุณเปิดแล้ว)

บันทึกหน้าปกใน — เขียนด้วยหมึกสีดำจาง บนกระดาษที่มุมเริ่มลอก
เป็นขุย

“สมุดเล่มนี้ไม่มีชื่อเจ้าของ
ไม่มีคนอนุญาตให้เผยแพร่
และไม่มีใครรู้ว่าควรจะมีใครอ่านมัน”

คุณกำลังอ่านสิ่งที่เขาไม่อยากให้ใครอ่าน

ไม่ใช่เพราะมันอันตราย
แต่เพราะเขาเชื่อว่า “บางบทเรียน ควรใช้มากกว่าพูดถึง”
เขาไม่ได้เขียนเพื่อตีพิมพ์
เขาเขียนเพื่อเตือนตัวเอง—ทุกคืนก่อนนอน และทุกเช้านก่อนเริ่มวันใหม่

เขาไม่ตั้งใจจะสอน

เขาไม่อยากเป็นแบบอย่าง

เขาแค่เจียบ...แล้วลงมืออย่างมีระบบ

จนกลายเป็นคนที่อยู่เบื้องหลังความเคลื่อนไหวของใครหลายคน โดยไม่มีใครรู้ว่าเขา是谁

เขาเคยบอกไว้ (กับเพียงคนเดียวที่ได้ยิน)

“ความลับที่ทรงพลังที่สุด...คือความเจียบที่ถูกจัดระบบอย่างแม่นยำ”

เขาไม่มีเพจ ไม่มีบริษัทในชื่อ

แต่ทุกสิ่งในระบบเดินตามแผนเขา

ไม่มีใครแท็กเขาได้

ไม่มีใครตามหาเขาจากชื่อบน Google

เพราะชื่อที่คุณรู้จัก...ไม่ใช่ชื่อที่เขาใช้ในระบบ

เขาไม่ได้ครอบครองทุกอย่างโดยตรง

แต่สามารถหยุดหรือเร่งทุกอย่างได้ โดยไม่ต้องอยู่ตรงนั้น

เขาเชื่อว่า

“การมองเห็นไม่ใช่เครื่องพิสูจน์การมีอยู่”

เพราะคนที่มีผลมากที่สุดต่อระบบ

มักเป็นคนที่ไม่ถูกพูดถึงเลย

ไม่มีคำสอน มีแค่เรื่องราวของคนที่ไม่ต้องการถูกจดจำ

สมุดเล่มนี้ไม่มีหัวข้อ How-to

ไม่มี Bullet point

ไม่มีสรุป 3 ขั้นตอน

มีเพียงเรื่องราวบางอย่าง

จากชายคนหนึ่งที่ใช้ชีวิตเหมือนเขาไม่มีอยู่

แต่ทำให้ระบบมากมาย “อยู่ต่อ” ได้ แม้ไม่มีเขา

คุณไม่จำเป็นต้องจำชื่อเขา

แต่ถ้าคุณเข้าใจสิ่งที่เขาเขียน

คุณจะเริ่ม “เงี่ยบลง” ในแบบที่ทรงพลังมากกว่าคำพูดใด ๆ

ข้อความบนปกในสุดของสมุด (ขีดฆ่าด้วยหมึก แต่ยังอ่านได้เลือน ๆ)

“อย่าเปิดมัน...เว้นแต่ว่าคุณจะพร้อมจะไม่ใช่เหมือนเดิมอีกต่อไป”

บทที่ 1

ความรวยไม่ใช่เป้าหมาย มันเป็นผลของระบบที่ไม่ล้ม

บันทึกหน้า 003 (ลายมือสั้นเล็กน้อย เขียนด้วยปากกาน้ำเงินซึมผ่านกระดาษ):

“ตอนผมยังไม่มีอะไร ผมเคยตั้งเป้า ‘อยากรวย’
พอผมรวยจริง ๆ ผมถึงรู้ว่า...
คนที่ตั้งเป้าจะรวย มักไม่รอดจากกับดักของตัวเอง”

ในวันที่ไม่มีอะไร เขาเจียบ

ในวันที่มีทุกอย่าง...เขาก็ยังเจียบ

ผมรู้จักเขาครั้งแรกตอนอายุ 28

ไม่มีใครรู้ว่าเขาทำธุรกิจอะไร

ไม่มีเพจ ไม่มีโปรไฟล์

ไม่มีบริษัทในชื่อตัวเอง

แต่เขารู้ทุกความเคลื่อนไหวของ 5 แรนด์ใหญ่ในตลาดนั้น

เขาเคยบอกกับผมระหว่างกินข้าวในร้านธรรมดา ๆ ว่า...

“คนที่วิ่งหาคำว่า ‘สำเร็จ’ มักจะพลาดคำว่า ‘แม่นยำ’
และคนที่ตั้งเป้าจะ ‘รวย’ มักจะเดินตามคนอื่น
โดยลืมถามว่า...ระบบที่ใช้เดิน มันของใคร?”

ไม่มีเป้าหมาย มีแต่ “กลไกที่ถูกต้อง”

ในบันทึกเก่า ๆ ของเขา

ไม่มี Vision Board

ไม่มี To-do list

ไม่มี quote ปลุกใจ

มีแต่ลายเส้นแผนที่ – ที่เหมือนวางไว้แล้วว่า

ถ้าชีวิตเดินไปทางนี้ จะชนะอะไร

ถ้าถูกผลัก จะหงายตรงไหน

และถ้าถูกหักหลัง...จะมีเงินสดสำรองที่ช่องไหน

เศษบันทึกแนบ:

“อย่าทำตัวเหมือนนักวิ่งที่ไม่รู้ทาง ผมไม่เคย ‘อยากรวย’

ผมแค่ไม่อยากถูกระบบของคนอื่นใช้ผมเป็นทางลัด”

ไม่มีโชค มีแต่การทดลองแบบไม่เปิดเผย

เขาเล่าว่าเคย “ลัมไม่ดัง” ถึง 3 ครั้ง
ไม่มีใครรู้ ไม่มีใครเห็นข่าว
แต่เขาจดไว้ทุกครั้ง
ว่าอะไรพัง
ระบบไหนรับน้ำหนักไม่ได้
คำพูดไหนที่ทำให้พนักงานลาออก
ตารางเวลาไหนที่ทำให้เขาป่วย
คนที่มองจากไกล ๆ คิดว่าเขา “ฟุ้ง”
แต่ในสมุดบันทึก เขาแค่ “เดินแมน”

คำเตือนในหน้าท้ายบท (เขียนด้วยหมึกสีดำ มีคราบลายนิ้วมือ)

“อย่าหลงคิดว่าการไม่วางแผนคือความกล้า
คนที่มีโอกาสถึงเส้นชัย มักซ่อนแผนไว้ในที่ที่คนอื่นไม่เคยมองหา”

สรุปบทที่ 1 (ในเงามืด):

- เขาไม่เคยพูดว่า “อยากรวย” เลยสักครั้ง
  - เขาแค่สร้าง “ระบบ” ที่ทำให้ตัวเองไม่จนอีก
  - ทุกอย่างที่เขาวาง...ไม่ได้เพื่อจะรวย
แต่เพื่อจะ “ไม่ต้องอ้อนวอน” ระบบของใครอีกเลย
-